

РЕШЕНИЕ

№ 1160

гр. София, 12.01.2026 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, Първо отделение 47 състав, в
публично заседание на 16.12.2025 г. в следния състав:

СЪДИЯ: Катя Аспарухова

при участието на секретаря Евелина Пеева и при участието на прокурора Стоян Димитров, като разгледа дело номер **6390** по описа за **2025** година докладвано от съдията, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл.203 и сл. от АПК, вр. с чл.1, ал.1 от ЗОДОВ.

Образувано е по искова молба от „ДЖЕЙ КЕЙ МЕДИКЪЛ“ АД ЕИК[ЕИК] със седалище и адрес на управление С.,[жк][жилищен адрес] СРЕЩУ НАЦИОНАЛНА АГЕНЦИЯ ЗА ПРИХОДИТЕ /НАП/, с която е предявен иск с правно основание чл. 1, ал. 1 от ЗОДОВ за присъждане на обезщетение за претърпени имуществени вреди в размер общо на 21 462,96лв. от които 15 890,02лв. главница и 5 527,94лв. лихва, считано от 13.10.2022г. /датата на решение №8978 от 13.10.2022г. по адм.дело №945/21г. по описа на ВАС/ до 19.06.2025г.- датата на предявяване на исковата молба, която главница представлява заплатено възнаграждение при оспорването на РА №Р-22221217006586-091-001 от 25.10.2019г. съгласно чл.4 вр. чл.2 от Договор за адвокатска защита от 19.07.2019г..

В обстоятелствената част на исковата молба и уточнителната такава на л.112 се пояснява, че първоначално РА е бил предмет на адм.дело №3225/20г. по описа на АССГ като е отменен с решение, оставено в сила от ВАС по адм.дело №945/21г.. Подчертава се, че АССГ е присъдил разноски от 3 992,78лв., както и ВАС разноски от 3 942,78лв./л.119/ и л.126/. Съответно РА е бил оспорен задължително пред Директора на Дирекция ОДОП като с решение №284/21.02.2020г. на Директора на Дирекция „ОДОП“ жалбата е била отхвърлена. С оглед изложеното се сочи, че претендираната понастоящем сума е заплатена за изготвяне на жалбата съгласно чл.4, т.4,2 от договор от 19.07.2019г., изменен с анекс №1 от 02.12.2019г. –чл.2. Посочено е, че съгласно чл.4, т.4,2 от договора се касае за възнаграждение за успех от 10% от отменената част на РА, но с анекса е ревизирано, че 10% е от частта, която следва да се възстанови с РА. Посочено е, че РА подлежи на предварително изпълнение и сумите по него са били събрани преди завършване на

производството на 13.10.2022г. с решението на ВАС, поради което с АПВ №П-22222523164327-004-001 от 30.08.2023г. е възстановена сумата от 132 241,68лв., поради което 10% от тази сума е 13 241,68лв. без ДДС / ДДС 2 648,24лв./ или общо 15 890,02лв. търсената главница. За лихвата има позоваване на ел.калкулатор, чиито изчисления не се оспорват. С оглед изложеното се моли в цялост да се уважи исковата претенция.

В съдебно заседание искът се поддържа от адв.И.. Претендират се и разноски в производството. Ответната страна по изложените в отговора на исковата молба съображения, както и по същество от юрк.Й. – оспорва иска като неоснователен и моли да се отхвърли. Обобщено позицията на ответника се изразява в това, че с анекса се уговаря за една и съща работа –второ възнаграждение, което изключва пряката причинна връзка. Подчертава се, че при съдебното оспорване на ищеца са присъдени разноски и се поставя въпроса защо и това възнаграждение не е било претендирано при обжалването на РА пред двете съдебни инстанции. Допълва се, че възнаграждението не отговаря на чл.36, ал.2 от Закона за адвокатурата /ЗА/ за обосновааност и справедливост. Изразява се и становището, че има опосреденост с последващ акт АПВ, с който е възстановена сумата. Прави се позоваване на решение от 25.01.2024г. на СЕС по адм.дело №С -438/22г.. Визира се също, че не е ясно какво срещу посочената сума е направено –колко и какви документи за какво време са прегледани от адвоката. С оглед изложеното се моли да се отхвърли иска.

Представителят на Софийска градска прокуратура изразява становище за основателност на исковата претенция по принцип като относно размера предоставя на съда.

Административен съд София град, I отделение, 47 състав, след като обсъди доводите на страните и събраните по делото доказателства, приема за установено от фактическа страна следното:

С РА №Р-222212117006586-091-001 от 25.10.2019г. на л.11, издаден от С. К. и от Д. Т. –на ищеца са установени дължими за данъчен преиод м.09.2016г. главница 4610лв. ДДС и лихва 1416,41лв. и за данъчен период м.10.2016г. главница ДДС 37 916,67лв. и лихва от 11323,24лв. и за данъчен период м.11. 2016г. главница ДДС 30 333,33лв. и 8 805,80лв. лихва или общо 94 405,45лв..

С решение №284 от 21.02.2020г. на л.54 на Директора на Дирекция „ОДОП“ РА е потвърден.

С решение №6274 от 11.11.2020г. по адм.дело №3225/20г. на АССГ, 2 ри състав, РА е отменен.

С решение №8978/13.10.22г. по адм.дело №945/2021г. решението на АССГ е оставена в сила.

Въз връзка отменения РА- е издаден АПВ №П-22222523164327-004-001 от 30.08.2023г. на л.91.

По делото е представен договор за представителство и правна защита на л.25 от 19.07.2019г., видно от който в чл.4 са определени няколко групи възнаграждения: за обжалване на заповед за спиране на ревизията – 500лв., за възражение срещу РД –минимално адв.възнаграждение по Наредба 1/2004г.; за обжалване на РА по административен ред –отново минималното адв.възнаграждение по Наредба 1/2004г.; същото за оспорване на РА пред АССГ и отново същото пред ВАС т.е. 5 възнаграждения по чл.4,1 към 19.07.2019г., когато е бил наличен вече РД от 25.06.2019г.. По чл.4,2 е уговорено т.нар. възнаграждение за успех –при цялостно или частично уважаване на възражението/жалбата се дължи 10% съобразно отменената част.

С анекс №1 от 02.12.2019г. на л.44 с чл.2 е променен чл.4,2 като е уточнено, че при отмяна се дължи 10 % върху материалния интерес на отменената част, а при признаване за възстановяване на суми – върху тази част.

Не е спорно, че при съдебното оспорване разноски са били присъдени респ. 3 792,78лв. и 3 992,78лв.

На л.36 е приемо-предавателен протокол от 07.10.2019г. между ищеца и адвокатското дружество „Т., Т. и съдружници“ за удостоверяване на изпълнение на задължения по договора и по конкретно

по чл.4, т.4.1., има и протокол на л.43 за изпълнение на задълженията по чл.4, т.4,1,3.

ПРИ ТАКА УСТАНОВЕНАТА ФАКТИЧЕСКА ОБСТАНОВКА СЪДЪТ НАМИРА ОТ ПРАВНА СТРАНА СЛЕДНОТО:

Искът е процесуално допустим като предявен от лице, претендиращо имуществени вреди, за които твърди, че са настъпили в резултат на незаконосъобразен ревизионен акт, отменен по съдебен ред.

Съдът съобразява, че е спазена разпоредбата на чл. 205 от АПК, съгласно която искът се предявява срещу юридическото лице, представлявано от органа, от чийто незаконосъобразен акт, действие или бездействие са причинени вредите. В случая актът е издаден от органи по приходите към Национална агенция за приходите, която съгласно чл. 2, ал. 2 от ЗНАП е юридическо лице.

Съгласно разпоредбата на чл. 203 АПК, гражданите и юридическите лица могат да предявят иски за обезщетение за вреди, причинени им от незаконосъобразни актове, действия или бездействия на административни органи и длъжностни лица. Съгласно препращащата норма на чл. 203, ал. 2 от АПК при празноти субсидиарно се прилагат правилата на ЗОДОВ.

В настоящия случай се претендират вреди от незаконосъобразен ревизионен акт, който е отменен по съдебен ред, като в съдебното производство и пред ВАС и пред АССС са присъдени поисканите и направени разноски по чл.4, т.4.1 от договора за адвокатско представителство.

Претендираното адвокатско възнаграждение по чл.4, т.4,2 е т.нар. за успех, но не пред отделните инстанции - при административното оспорване или при съдебното, а съобразно признатите за възстановяване суми /по анекс №1 от 02.12.2019г. на л.44 с чл.2 се променя чл.4,2 като е уточнено, че при отмяна се дължи 10 % върху материалния интерес на отменената част, а при признаване за възстановяване на суми – върху тази част/. Такива обаче суми в РА в табличната част няма. Има само дължими суми. Ищецът се позовава на АПВ №П-22222523164327-004-001 от 30.08.2023г., но то е във връзка с предварителното изпълнение на РА и издадените ПНПОМ. Същите не са оспорени, не са отменени, от страната при съдебното оспорване –не е поискано спиране изпълнението на РА т.е. има опосредяващи актове и действия –и съдът споделя възражението на ответника, че причинната връзка не е пряка и непосредствена, дори и да имаше суми подлежащи на възстановяване с РА. Следва да се подчертае, че няма и данни за плащане на т.нар. претендирано адвокатско възнаграждение. Приложените протоколи касаят уговореното такова по чл.4,1, а не по чл.4,2. Няма и как да има протоколи преди АПВ от 30.08.2023г., на което ищецът се позовава, тъй като до този момент тези суми не са установени -не е ясно колко ще бъдат събрани, за да се възстановят впоследствие. Така се получава търсене на възнаграждение, което е неопределяемо към датата на изискуемостта му -влизането в сила на решението на ВАС – 13.10.2022г. т.е. преди още да е станало ликвидно с издаването на АПВ на 30.08.2023г. Същото важи и за началния период на лихвата.

Следователно не се търси възнаграждение за успех за отменената част, каквото според практиката на ВАС се присъжда по реда на ЗОДОВ, а се търси 10% от частта в РА, а такава няма. Подлежащата на възстановяване сума по АПВ е сумата, която е събрана като дължима по РА следствие на неговото предварително изпълнение. Към тази сума отношение не би следвало да има адвокатското възнаграждение. Тя не е сумата по чл.4,2 нито първо, нито последно предложение. Така предявеният иск е неоснователен именно защото т.нар. възнаграждение като главница от 15 890,02лв. не е възнаграждение за успех от 10 % за отменената част от РА по чл.4,2 от договора за адвокатска защита. Тази сума, която се търси не е пряка последица от отменения като незаконосъобразен РА, както и няма доказателства за плащането ѝ. Напр. фактура. След като е недължима главницата, не се дължи и лихва. С оглед изложеното искът изцяло е

неоснователен и следва да се отхвърли.

Следва да се направи уточнението обаче, че дори и да имаше неопосредена претенция за заплатено адвокатско възнаграждение – то в настоящето производството може да се направи ревизия на размера, както се позовава ответника, но не на основание решение от 25.01.2024г. по дело С-438/22г.. Видно е, че възнаграждението по чл.4,1 е изцяло определено въз основа на Наредба 1/2004г, чиито минимални размери не са задължителни, но в случая се касае за адвокатски хонорар по чл.4,2 от договора, който не е обвързан с наредбата. Преценката понастоящем е дали няма неоснователно обогатяване, ако не е съобразен чл.36, ал.2 от ЗА и възнаграждението е несправедливо и необосновано. В тази връзка точно изложеното хипотеза би се установила -за оспорването на 1 акт –има определени няколко възнаграждения. Напр. има за спиране на ревизията като на етапа на сключване на договора за адвокатска защита няма подобна хипотеза, има само РД. За възражението срещу РД има друго възнаграждение, както и за жалба срещу РА, като възраженията не са приети т.е. РД и РА са идентични. Видно е, че доводите на страната по възражението и жалбата също са такива. За оспорването на РА пред АССГ и ВАС – страната е получила разноски. Именно в това производство е трябвало да се търси и втората част на т.нар. адвокатско възнаграждение за успех. Пред АССГ освен по чл.4,1 и по чл.4,2, както и пред ВАС. Тази възможност понастоящем е преклудирана. С настоящата искова претенция се прави опит да се заобиколи закона и ищеца да се обогати неоснователно. Съдът не трябва да позволи да бъде присъден хонорар, несъответстващ на критериите на чл.36, ал.2 от ЗА - "справедлив и обоснован", който би довел до неоснователно обогатяване. В този смисъл е и практиката на СЕС, че възнаграждението следва да е пропорционално.

С оглед изхода от спора- след като искът в общ размер на 21 462,96лв./10 973,84лв./ е неоснователен –трябва на ответника да се присъди поисканото юрк.възнаграждение. Същото по чл.7, ал.2, т.3 от Наредба 1/2004г. следва да бъде в размер на 2331лв. -1191,82евро или 11, за което няма възражение за прекомерност по чл.78, ал.5 от ГПК.

С оглед изложеното – СЪДЪТ

РЕШИ:

ОТХВЪРЛЯ като неоснователна исковата претенция на „ДЖЕЙ КЕЙ МЕДИКЪЛ“ АД ЕИК[ЕИК] със седалище и адрес на управление [населено място],[жк][жилищен адрес] СРЕЩУ НАЦИОНАЛНА АГЕНЦИЯ ЗА ПРИХОДИТЕ /НАП/, с която е предявен иск с правно основание чл. 1, ал. 1 от ЗОДОВ за присъждане на обезщетение за претърпени имуществени вреди в размер общо на 21 462,96лв./10 973,84лв./

от които 15 890,02лв./8124,44евро/ главница и 5 527,94лв./2826,39 евро/ лихва, считано от 13.10.2022г. /датата на решение №8978 от 13.10.2022г. по адм.дело №945/21г. по описа на ВАС/ до 19.06.2025г.- датата на предявяване на исковата молба, която главница представлява заплатено адвокатско възнаграждение за оспорването на РА №Р-22221217006586-091-001 от 25.10.2019г. във връзка с чл.4, т.4,2 от договор от 19.07.2019г., изменен с анекс №1 от 02.12.2019г. –чл.2 -възнаграждение за успех от 10% от частта, която следва да се възстанови във връзка с РА и конкретно посочена с АПВ №П-2222523164327-004-001 от 30.08.2023г..

ОСЪЖДА „ДЖЕЙ КЕЙ МЕДИКЪЛ“ АД ЕИК[ЕИК] със седалище и адрес на управление С.,[жк] [жилищен адрес] –да заплати на НАП юрк.възнаграждение от 1191,82евро /2331лв./

Решението може да се обжалва с касационна жалба в 14-дневен срок от съобщаването му пред ВАС чрез Административен съд София-град.

СЪДИЯ:

